

Bedrift paa den Maade, de er vante til, om end i formindsket Omfang, saa døg i en saadan Udstrækning, at de kan forsyne den danske Befolkning med Næringsmidler, hvad de hidtil har været villige til, og i det Omfang, som Forholdene kan tillade.

Jeg vil til Slutning kun udtale, at jeg, hvis Forholdene, som det desværre ser ud til, skulde blive saaledes, at vi skal til at arbejde for at skabe en ny Kornordning for det danske Landbrug og for den danske Befolkning, vil henlede Landboforeningernes Opmærksomhed paa, at der desværre da vil blive stor Lejlighed til at vise, om de vil følge Husmandsforeningernes Repræsentanter med Hensyn til en Ordning, som gaar ud paa at værne Produktionen i det mindre Landbrug i en saadan Udstrækning, at dette ogsaa kan have Lov at eksistere. Sikkert vil man da ikke fra Husmandsforeningernes Side stille Fordringer, der knuser det større Landbrug i Danmark. Vi skal nok passe paa ikke at gaa det for nær, det skal endda faa gode Produktionsvilkår at arbejde under, men det større Landbrug har saa stor en Modstandsevne, og dets Produktion er blevet saa begunstiget under Krigen, at vi kan skære en bred Rem af den Hud uden at risikere, at der gaar noget i Stykker.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg vil i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) henvendte til mig, gøre opmærksom paa, at jeg, da jeg omtalte Flæskemaksimalprisen fra Foraaret 1915, udtalte, at Betingelsen for, at Producenterne skulde bære den dermed forbundne Udgift, ikke var til Stede, og jeg fremførte to Begrundelser. Den ene var, at Betingelsen for, at Erhvervet skulde bære Differencen mellem den Pris, der kunde opnaas, og Maksimalprisen, skulde være den, at Erhvervet havde en forhøjet Avance, og dernæst gjorde jeg opmærksom paa, at man heller ikke havde sat Prisen paa Flæsk i Forhold til Prisen paa Korn. Nu oplyste det ærede Medlem, at for det udenlandske Korn Vedkommende laa i Sommeren 1915 Prisen lavere. Det er meget muligt, men jeg vil bede det ærede Medlem erindre, at det var i Vinteren 1914—15, at der manglede Foderstoffer, og endvidere vil jeg bede ham erindre, hvor vanskeligt det var at faa Majs hertil. Det mindre Jordbrug anmodede Slagterierne om, at de

maatte levere Smaagrise paa 100 Pund. Saa kom Vinteren 1915—16, og da betalte man noget over 20 Kr. for Majs, det er selvsagt, at det danske Byg da op imod Foraaret kostede 27—28 Kr. pr. 100 kg, og saa siger jeg, at naar man forlangte, at Flæskeproducenterne skulde levere deres Varer til en ringere Pris, var Betingelsen ikke til Stede, men man stillede dem ugunstigere, end man stillede det store korndyrkende Landbrug. Det var det, jeg sigtede til overfor det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen), naar han uddrog som Resultat af de tre Aars Politik, at Godsejerne, de store handlende og Storindustrien havde profiteret i allerhøjeste Grad. Det var de Bemærkninger, jeg gjorde, og de skal nok vise sig at holde Stik. Ser man paa Flæskeprisen i Forhold til den indenlandske Kornpris, viser det sig, at den ikke var 7½ Gang saa stor, men betydeligt mindre. Man kan ikke godt se bort fra hele den danske Avl, den maa man ogsaa regne med.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Hjørrings Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) kan ikke komme bort fra, at Husmandsforeningernes Ledere og Repræsentanter stadig har anbefalet den Maksimalprispolitik, som er ført, og som har ført til de daarlige økonomiske Resultater ogsaa for Husmændene. Det var en meget uheldig Tid i Marts 1915. Efter at Landboerne, ogsaa Husmændene, maatte aflevere deres Rug til en Pris af 17—18 Kr., medens de samtidig i Begyndelsen af 1915 maatte give 25—26 Kr. for Majs og producerede Svin med stort Tab, gik man med til at indføre Maksimalpris paa Flæsk, der ikke gav den lønnende Produktion, som Husmændene og ogsaa andre Landmænd havde Krav paa.

Saa talte det ærede Medlem om, at vi varetager det større Landbrugs Interesser, det ærede Medlem deler Landbruget i det kornkøbende og det kornsælgende Landbrug, men det ærede Medlem ved meget godt, at mindst 90 pCt. af de danske Landmænd er kornkøbende og har fælles Interesser i saa Henseende. Men man har sagt fra den Side — og der er sket Henvendelse Gang efter Gang, ikke mindst fra Landboforeningerne og Husmandsforeningerne i Vestjylland —: Vi foretrække at faa dyr Byg, naar vi har afleveret vor